

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง พร้อมทั้งสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมทักษะการเขียน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง และผ่านการคัดเลือกโดยการทำแบบทดสอบ ส่งเสริมความสามารถทางวิชาการโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครจำนวน 32 คน ซึ่งมีขั้นตอนการคัดเลือกตัวอย่างประชากรดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาสมุดรายงานประจำชั้นเพื่อสำรวจจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคต้นของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529-2530 อยู่ในระดับ 4 ได้จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 94 คน

2. ผู้วิจัยนำนักเรียนที่ได้จากข้อ 1 มาทำแบบทดสอบส่งเสริมความสามารถทางวิชาการโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 ในกลุ่มประสิทธิภาพพิเศษภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการคัดเลือกนักเรียนดีเด่นด้านวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. เรียงลำดับคะแนนของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบในข้อ 2 จากสูงสุดถึงต่ำสุด และคัดเลือกนักเรียนจำนวน 35 คนแรกจากกลุ่มสูงหรือเท่ากับร้อยละ 70 ขึ้นไป ให้เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง

4. ส่งแบบสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนในข้อ 3 ปรากฏว่ามีนักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 35 คน

5. ผู้วิจัยทำจดหมายแจ้งกำหนดการเรียนให้ผู้ปกครองของตัวอย่างประชากรทราบ โดยกำหนดเวลาเรียนสัปดาห์ละ 3 วัน คือ จันทร์ อังคาร และศุกร์ เวลา 15:45-16:45 น. ซึ่งเป็นเวลาออกชั้นเรียนปกติเพื่อตรวจสอบจำนวนตัวอย่างประชากรที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่ง ได้จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมด 32 คน คิดเป็นนักเรียนชาย 9 คน นักเรียนหญิง 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ตลอดจนการสร้างแบบสอบถามต่าง ๆ จากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา 2521 หนังสือ English Is Fun Book I-IV และคู่มือครู English Is Fun Book IV เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. แผนการสอนกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือวิจัยเหล่านี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการสอนกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1.1 ลักษณะของแผนการสอนเสริม ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 10 แผน โดยให้แต่ละแผนมีจุดประสงค์เฉพาะเกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้

- 1.1.1 สามารถเขียนรายการสิ่งของต่าง ๆ ได้
- 1.1.2 สามารถเขียนบันทึกประจำวันของตนเองได้
- 1.1.3 สามารถเขียนรายงานจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ได้
- 1.1.4 สามารถเขียนข้อความสั้น ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ ได้
- 1.1.5 สามารถเขียนเรียงความตามแนวทางที่ครูกำหนดให้ได้

กิจกรรมเสริมทักษะการเขียนที่นำมาจัดในแผนการสอนเสริมแต่ละแผน จะจัดสร้างในรูปแบบสถานการณ์จำลองให้นักเรียนใช้ในสภาพชีวิตจริงในรูปแบบต่าง ๆ กัน เน้นการจูงใจให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. การเขียนรายการสิ่งของต่าง ๆ (List) ประกอบด้วย แผนการสอนเสริมจำนวน 2 แผน ได้แก่

แผนที่ 1 การให้นักเรียนเขียนรายการเสื้อผ้าและสิ่งของต่าง ๆ สำหรับไปเที่ยวเชียงใหม่

แผนที่ 2 การเขียนรายการสิ่งของต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น เลือกเขียนรายการสิ่งของจากใบประกาศโฆษณาสินค้า หรือการเขียนรายการเกี่ยวกับการจัดของใช้เข้าค่ายพักแรม

ข. การเขียนบันทึกประจำวันของตนเอง (Daily Note) ประกอบด้วย แผนการสอนเสริมจำนวน 2 แผน ได้แก่

แผนที่ 1 การเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ของตนเอง

แผนที่ 2 การเขียนบันทึกเหตุการณ์ประทับใจจากการท่องเที่ยว

ค. การเขียนรายงานจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ (Report From Questionnaire and Interview) ประกอบด้วย แผนการสอนเสริมจำนวน 2 แผน ได้แก่

กิจกรรมที่จะทำในวันหยุด

แผนที่ 1 การเขียนรายงานจากแบบสอบถามเรื่อง

แผนที่ 2 การเขียนรายงานจากการสัมภาษณ์เพื่อน

ง. การเขียนข้อความสั้น ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ (Simple Writing in Short Form and Limited in Scope) ประกอบด้วยแผนการสอนเสริมจำนวน 2 แผน ได้แก่

แผนที่ 1 การเขียนคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม

แผนที่ 2 การเขียนข้อความสั้น ๆ ถึงเพื่อน

จ. การเขียนเรียงความแบบชี้แนะ (Guided composition) ประกอบด้วยแผนการสอนเสริมจำนวน 2 แผน ได้แก่

แผนที่ 1 เขียนเรื่องสนุกจากภาพถ่ายของ PUKY

แผนที่ 2 เขียนเรื่องสนุกจากภาพถ่ายของตนเอง

1.2 ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนเสริม

1.2.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักและขั้นตอนการสอนทักษะการเขียนของนักภาษาศาสตร์หลายท่าน เช่น วาเล็ทและคิซิก (Valette and Disick 1972 : 161-180) ริเวอร์ส (Rivers 1978 : 244-245) คิสนอร์และแมนเดล (Kirsznar and Mandell 1984 : 2) ไรม์ (Raimes 1983) สุกัทธา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 79-80) หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และหนังสือ English Is Fun Book IV ที่ได้เสนอแนะไว้แล้วนำมาประยุกต์เป็นขั้นตอนและจัดเป็นแผนการสอนกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนที่สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2.2 สร้างแผนการสอนเสริมจำนวน 5 ประเภท ๆ ละ 2 แผน รวม 10 แผน ทั้งนี้ผู้วิจัยยึดหลักการสร้างกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น โดยให้เหมาะสมกับเนื้อหา หลักสูตร วัย ระดับชั้นของนักเรียน และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันในรูปแบบของสถานการณ์จำลองต่าง ๆ ที่เหมาะสม

กับความสนใจของนักเรียนในระดับนี้ด้วย ซึ่งจะได้อิทธิพลทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ การเขียน
รายการสิ่งของต่าง ๆ การเขียนบันทึกประจำวันของตนเอง การเขียนรายงานจากแบบสอบถาม
และการสัมภาษณ์ การเขียนข้อความสั้น ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ และการเขียนเรียงความแบบชี้แนะ

1.2.3 แผนการสอนเสริมทั้ง 10 แผน มีวิธีการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง ใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นแนวทางในการดำเนินการสอนและเปิดโอกาสให้ตัวอย่าง
ประชากรฝึกเขียนเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการระดมความคิดทางปัญญา ความคิดสร้างสรรค์
ความสามารถ ความรู้ในตัวเองเนื้อหาภาษา ซึ่งจะช่วยให้งานเขียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
แผนการสอนเสริมแต่ละแผนมีหลักการและลำดับขั้นตอนการดำเนินการสอนที่ต่างจากการสอนในชั้น
เรียนปกติดังนี้

ก. หลักการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1. ตั้งวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะต้องชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจว่านักเรียนจะได้รับประโยชน์หรือ
ได้รับความรู้เรื่องใดบ้างหลังจากจบกิจกรรมนั้น ๆ แล้ว

2. เนื้อหาสาระที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมประกอบด้วยเนื้อหา
เก่าที่นักเรียนเคยเรียนในชั้นเรียนปกติ และเนื้อหาใหม่เพื่อเป็นการเสริมความรู้ให้แก่
นักเรียน เนื้อหาเก่าและเนื้อหาใหม่ที่ครูจัดเสริมให้จะต้องมีขอบข่ายของเนื้อหาประเภทเดียวกัน เพื่อให้
นักเรียนมีพัฒนาการทางการเขียนดีขึ้น เนื้อหาที่จะให้นักเรียนฝึกนั้นจะเป็นเนื้อหาที่มีความยากใน
เรื่องการเรียบเรียงความคิด คำศัพท์ และโครงสร้าง ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากนี้เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกยังจะช่วยให้
นักเรียนมีความมั่นใจ และมีความมั่นใจในการเขียนอีกด้วย

3. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้
เรียน สนุกสนาน และเป็นกันเองกับนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อไม่ให้
นักเรียนเกิดความเครียดใน
เวลาเรียน

4. มีการนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสอน ซึ่งประกอบ
ด้วยเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

4.1 แรงจูงใจ ในการเรียนมีความจำเป็นอย่าง

ยิ่งที่ครูจะต้องให้แรงจูงใจในการเรียนมากกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ เพราะนักเรียนที่เรียนเป็นผู้ที่อาสาเข้ารับการฝึกกิจกรรม ประกอบกับระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมไม่ใช่เป็นเวลาเรียนปกติ ดังนั้นครูจึงควรหาแรงจูงใจในการเรียนให้มากยิ่งขึ้นกว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ตัวอย่างเช่น การทำบัตรเช็คชื่อเข้าชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากบัตรตอกเวลาทำงานของบริษัทห้างร้านต่าง ๆ มาเป็นบัตรอนุญาตเข้าชั้นเรียน นักเรียนที่เข้าเรียนตรงเวลาจะมีสิทธิตอกเวลาเข้าเรียนได้โดยใช้ตราวางรูปดาวพิมพ์ลงในบัตรเข้าชั้นเรียนของตน (ดูในภาคผนวกหน้า 222) นอกจากนี้ยังมีการจัดทำเกมคุ่มชั้น โดยผู้วิจัยจัดทำแผ่นเกมคุ่มชั้นเป็นรูปท็อปปี้ หนังสือ นกฮูก และอื่น ๆ ซึ่งด้านหลังของแผ่นเกมจะมีคะแนนตั้งแต่ 1-8 ใช้สำหรับแทนการให้คะแนน เมื่อนักเรียนกลุ่มใดสามารถตอบคำถามหรือเขียนคำและประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ครูก็จะให้นักเรียนออกมาหยิบแผ่นเกมนั้น ๆ คะแนนที่อยู่ด้านหลังของแผ่นเกมจะเป็นคะแนนสะสมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกกิจกรรมในแต่ละครั้ง กลุ่มใดสามารถสะสมคะแนนได้มากที่สุดกลุ่มนั้นคือผู้ชนะ (ดูในภาคผนวก หน้า 223 - 224)

4.2 การทำงานเป็นกลุ่มจะช่วยให้การเขียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะนักเรียนจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีโอกาสช่วยกันถกเถียงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ความคิดที่ดี เกิดความมั่นใจเวลาที่นักเรียนจะต้องเขียนตามลำพังคนเดียว และมีความรู้สึกว่าการเขียนนี้ไม่ใช่ทักษะที่ยากเกินความสามารถที่นักเรียนจะทำได้

5. สื่อการสอน ควรมีอุปกรณ์จำนวนมากและน่าสนใจมากกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ เช่นมีลักษณะที่สามารถเคลื่อนไหวได้ มีสีสรรที่สะดุดตา ลักษณะของแบบฝึกหัดก็ควรชัดเจน มีภาพการ์ตูนหรือภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจประกอบ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำมากขึ้น นอกจากนี้ลักษณะของแบบทดสอบก็ควรจะมีภาพประกอบเช่นเดียวกับแบบฝึกหัด ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความตึงเครียดหรือเกิดความรู้สึกว่าตนเองกำลังทำแบบทดสอบ แต่เกิดความรู้สึกว่าตนกำลังฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนอยู่ (ดูในภาคผนวก ค. และ ง. หน้า 103 - 198)

ข. ลำดับขั้นการดำเนินการสอน

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเขียนของแต่ละแผนว่าต้องการให้นักเรียนฝึกเขียนในเรื่องใดและมีวิธีการอย่างไร และสิ่งที่นักเรียนจะได้รับหลังจาก

จบกิจกรรมนั้น ๆ ไปแล้ว ในขั้นนี้จะเป็นการรวบรวมความคิดจากการถามหรือตอบคำถามจากเรื่องต่าง ๆ ครูนำตัวอย่างการเขียนมาให้ให้นักเรียนดูและสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องเขียน หรืออาจสอนศัพท์ใหม่ ๆ ส่วนวนหรือโครงสร้างที่ค่อนข้างยาก

2. ให้นักเรียนลงมือเขียนโดยการฝึกเขียนเป็นกลุ่มปรึกษา ร่วมกัน และเป็นการระดมความคิด นักเรียนจะเรียบเรียงข้อมูลที่หามาได้แล้ว เขียนร่างไว้ เพื่อให้ได้ใจความสำคัญตรงตามจุดประสงค์แต่ละเรื่อง ๆ ไป การเขียนในขั้นนี้นักเรียนไม่ต้องคำนึงหรือกังวลกับความถูกต้องของการสะกดคำหรือหลักไวยากรณ์ต่าง ๆ มากนัก เพียงแต่ให้ข้อความที่เขียนนี้สามารถสื่อความหมายได้

3. ให้นักเรียนทบทวนงานเขียนของตนตรวจแก้ไขให้ถูกต้อง สมบูรณ์ในด้านตัวสะกด ไวยากรณ์ และการลำดับข้อความหรือเรื่องราวในการเขียน

4. ให้นักเรียนลอกงานเขียนที่ตรวจแก้ไขแล้วให้เรียบร้อย ถูกต้อง วาดภาพและระบายสีประกอบเพื่อให้เป็นงานเขียนที่สมบูรณ์แล้วส่งให้ครูตรวจสอบความถูกต้อง

5. หลังจากนักเรียนเขียนงานตามที่ครูสั่ง เรียบร้อยแล้วครูจะให้ให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดเพื่อเป็นการประเมินผลการเขียน หากพบข้อบกพร่องครูจะทำการแก้ไขและอธิบายเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.2.4 นำแผนการสอนเสริมที่สร้างไว้ทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแผนการสอนเสริมมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย ในรูปของสถานการณ์จำลองในโอกาสต่าง ๆ กัน มีคำสั่งให้ตัวอย่างประชากรได้เขียนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อการสื่อสารและเนื้อหาในแผนการสอนซึ่งจะได้แบบทดสอบจำนวน 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการฝึกกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยนำกิจกรรมทางภาษามาผูกเป็นสถานการณ์จำลองใหญ่ 1 สถานการณ์ ให้ชื่อสถานการณ์จำลองนี้ว่า Happy Day Fair ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานฉลองก่อนเปิดภาคเรียน และในสถานการณ์จำลองนี้จะประกอบด้วยสถานการณ์ย่อย ๆ เพื่อให้ตัวอย่างประชากรได้ฝึกเขียนในรูปแบบต่าง ๆ กัน จำนวน 6 สถานการณ์ย่อย ๆ ดังนี้

สถานการณ์ที่ 1 การเขียนรายการสิ่งของต่าง ๆ ที่จะนำมาขายในร้านค้าต่าง ๆ ภายในบริเวณงาน

สถานการณ์ที่ 2 การเขียนคำสั่งหรือข้อความต่าง ๆ ถึงเพื่อน เพื่อช่วยในการเตรียมงานของโรงเรียน

สถานการณ์ที่ 3 การเขียนในรูปแบบการเขียนบันทึกประจำวันของตนเอง ภายใต้หัวข้อเรื่อง "คนขยันของโรงเรียน" เพื่อนำไปจัดป้ายนิเทศ

สถานการณ์ที่ 4 การเขียนรายงานจากการสัมภาษณ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง "คนเก่ง-อังกฤษ" เพื่อนำไปจัดป้ายนิเทศของโรงเรียน

สถานการณ์ที่ 5 การเขียนเรียงความแบบชี้แนะ ภายใต้หัวข้อเรื่อง "นักเรียนตัวอย่าง" เพื่อนำไปจัดป้ายนิเทศของโรงเรียน

สถานการณ์ที่ 6 การเขียนประเมินผลการจัดงานของโรงเรียน โดยให้ตัวอย่างประชากรสมมติตนเองว่าได้ร่วมงานโรงเรียน แล้วให้ตอบแบบสอบถามและนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาเขียนเป็นรายงานส่งครู

แบบทดสอบชุดนี้ผู้วิจัยจะให้ตัวอย่างประชากรทำก่อนเข้ารับการฝึกกิจกรรม และทำหลังการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแล้ว

ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบท้ายกิจกรรมทั้ง 5 ประเภท โดยให้ตัวอย่างประชากรทำหลังจากได้รับการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนแต่ละประเภทแล้ว เพราะเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบข้อบกพร่องในด้านการเขียนของตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อบกพร่องเหล่านั้นมาสอนเสริมในชั่วโมงต่อไป แบบทดสอบชุดนี้มีจำนวน 5 ฉบับ ๆ ละ 1 สถานการณ์ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ให้นักเรียนเขียนรายการสินค้าที่จะนำมาขายใน
ร้านค้าของตนเอง

ฉบับที่ 2 ให้นักเรียนเลือกชุดคำถามที่ใช้สำหรับสัมภาษณ์พ่อแม่
พี่น้อง เพื่อน มา 1 ชุด แล้วนำไปสัมภาษณ์พร้อมทั้งเขียนรายงาน

ฉบับที่ 3 ให้นักเรียนเขียนคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตามและการ
เขียนข้อความถึงเพื่อนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

ฉบับที่ 4 ให้นักเรียนสมมติตัวเองว่าเพิ่งกลับจากการเดินทาง
ไปเที่ยวพักผ่อน แล้วให้เขียนบันทึกประจำวัน พร้อมทั้งเหตุการณ์ประทับใจจากการไปเที่ยว

ฉบับที่ 5 ให้นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่เห็นหรือสิ่งที่ประทับใจ
จากภาพต่าง ๆ ที่กำหนดให้

2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียน
และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากหนังสือการวัดและประเมินผลต่าง ๆ

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ตามลักษณะของกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้ง 5 ประเภทจำนวน 2 ชุด คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกกิจกรรม และแบบทดสอบท้ายกิจกรรม แบบ
ทดสอบทั้ง 2 ชุด มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย

2.2.3 สร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบโดยยึดแนวการตรวจ
แบบวิเคราะห์ (Analytic Method) ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสาระที่จะให้คะแนนและน้ำหนัก
คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนรายการสิ่งของต่าง ๆ

ความสามารถในการเลือกใช้คำและการสะกดคำ	7.5
ความสามารถในการเขียนตามเนื้อหาที่กำหนด	5.0
ลายมือและความมีระเบียบในการเขียน	<u>2.5</u>
รวมคะแนน	<u><u>15.0</u></u>

 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนบันทึกประจำวันของตนเอง

ไวยากรณ์ (ความสามารถในการเขียนเป็นวลี)	7.0
ความสามารถในการเขียนตามเนื้อหาที่กำหนด	3.5
ความสามารถในการเลือกใช้คำและสะกดคำ	3.5
ลายมือและความมีระเบียบในการเขียน	<u>1.0</u>
รวมคะแนน	<u><u>15.0</u></u>

 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนรายงานจากการสัมภาษณ์

ความสามารถในการเรียบเรียงประโยคในรูปของการเขียนรายงาน	3.0
ความสามารถในการเขียนตามเนื้อหาที่กำหนด	8.0
ความสามารถในการใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์	4.0
ความสามารถในการใช้ศัพท์ ตัวสะกด	3.0
ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	1.0
ลายมือและความมีระเบียบในการเขียน	<u>1.0</u>
รวมคะแนน	<u><u>20.0</u></u>

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนข้อความสั้น ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ

ความสามารถในการเรียบเรียงประโยคในรูปของข้อความสั้น ๆ	6.0
ความสามารถในการเขียนตามเนื้อหาที่กำหนด	4.5
ความสามารถในการใช้ศัพท์และตัวสะกด	3.0
ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	1.0
ลายมือและความมีระเบียบในการเขียน	<u>0.5</u>
รวมคะแนน	<u><u>15.0</u></u>

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเรียงความแบบชี้แนะ

ความสามารถในการเขียนตามเนื้อหาที่กำหนด	6.0
ความสามารถในการใช้ศัพท์และตัวสะกด	4.0
ความสามารถในการเขียนตามแบบฟอร์มของการเขียนเรียงความ	3.0
ความสามารถในการใช้โครงสร้างและไวยากรณ์	3.0
ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	3.0
ลายมือและความมีระเบียบในการเขียน	<u>1.0</u>
รวมคะแนน	<u><u>20.0</u></u>

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนรายงานจากแบบสอบถาม

ความสามารถในการเขียนตามเนื้อหาที่กำหนด	6.0
ความสามารถในด้านการใช้คำศัพท์และตัวสะกด	3.0
ความสามารถในด้านการใช้โครงสร้างและไวยากรณ์	3.0
ความสามารถในด้านการใช้คำเชื่อมต่าง ๆ	2.0
ลายมือและความมีระเบียบในการเขียน	<u>1.0</u>
รวมคะแนน	<u><u>15.0</u></u>

2.2.4 นำแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการสอนเสริม ตรวจสอบคุณภาพในด้านความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ของแผนการสอนเสริม ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษาและความตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบ แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

2.2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผ่านการทำแบบทดสอบส่งเสริมความสามารถทางวิชาการโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นจำนวนนักเรียนที่เหลือจากการคัดเลือกตัวอย่างประชากร จำนวน 12 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าระดับความยากและอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ข้อสอบที่ดีว่าอยู่ในเกณฑ์นำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้อสอบที่มีค่าระดับความยากระหว่าง 0.2 - 0.6 และมีค่าอำนาจจำแนกไม่ติดลบ ทั้งนี้เพราะเป็นข้อสอบที่ต้องการนำไปใช้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเป็นข้อสอบที่ไม่ได้ใช้สำหรับจำแนกระดับความสามารถของนักเรียน

2.2.6 พิจารณาเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ไว้ประเภทละ 1 ข้อ ข้อสอบที่มีระดับความยากต่ำกว่าจะได้รับการพิจารณาก่อนข้อสอบที่มีระดับความยากสูงกว่า ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบได้ค่าความยากระหว่าง 0.32-0.57 อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36-0.45 และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.61

3. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ จากหนังสือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลต่าง ๆ

3.1.2 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 1 ชุดโดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นโดยทั่วไปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดประเมินค่า (Rating Scale) รูปแบบคำตอบคือ มาก ปานกลาง น้อย และแบบปลายเปิด โดยให้ตัวอย่างประชากรให้เหตุผลในการเลือกคำตอบจากแบบประเมินค่า มีจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทกิจกรรมเสริมทักษะการเขียน เป็นแบบเลือกตามลำดับก่อนหลัง (Rating of Item) จำนวน 5 ข้อ และแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ให้ตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 ก่อนการเข้าฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนตัวอย่างประชากรทั้งหมดสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยใช้เวลานอกชั้นเรียนปกติคือ 15:45-16:45 น. ในวันจันทร์ อังคาร และศุกร์ ผู้วิจัยเริ่มทำการทดลองสอนตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม - วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2531 รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ หรือ 16 ชั่วโมง แบ่งเป็นเวลาเรียน 10 ชั่วโมง และเวลาประเมินผล 6 ชั่วโมง
3. หลังจากสอนแต่ละกิจกรรมจบแล้ว ผู้วิจัยให้ตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบท้ายกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อบกพร่องในด้านการเขียนของตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อบกพร่องเหล่านั้นมาสอนเสริมในชั่วโมงต่อไป และเพื่อให้ตัวอย่างประชากรมีความเข้าใจและมีความสามารถในการเขียนมากขึ้น
4. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยให้ตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบความสามารถในด้านการเขียนก่อนการเข้าฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนอีกครั้งหนึ่ง ต่อจากนั้นจึงให้ตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

5. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอื่น ๆ เพิ่มเติมระหว่างดำเนินการสอน ได้แก่
 - 5.1 จำนวนครั้งที่นักเรียนมาเรียน
 - 5.2 จำนวนครั้งที่นักเรียนส่งงาน
 - 5.3 ผลงานของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยเทศ (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนในแบบทดสอบชุดที่ 1 ทั้งก่อนและหลังการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามประเภทของการเขียน
 2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกับหลังการฝึกกิจกรรมดังกล่าว โดยการใช้ทดสอบค่าที (t-test)
 3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรที่มีต่อกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการหาค่าร้อยละ
 4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วเสนอออกมาในรูปของความเรียง
 5. ปรับปรุงแผนการสอนเสริมและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้แผนการสอนเสริมและแบบทดสอบที่สมบูรณ์ ข้อมูลที่ใช้ในการปรับปรุงพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของตัวอย่างประชากร และข้อมูลที่ได้ระหว่างดำเนินการสอน
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

$$\text{สูตร} \quad FV = \frac{S_U + S_L - (N_T) X_{\min}}{N_T (X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	S_U	=	คะแนนรวม ของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	S_L	=	คะแนนรวมของ กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	N_T	=	จำนวนผู้สอบทั้งหมดที่ใช้ในการวิเคราะห์
	X_{max}	=	คะแนนสูงสุด
	X_{min}	=	คะแนนต่ำสุด

(อัจฉรา วงศ์โสธร 2529: 315)

2. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

สูตร	D	=	$\frac{S_U - S_L}{N_U (X_{max} - X_{min})}$
เมื่อ	S_U	=	คะแนนรวมของผู้สอบในกลุ่มคะแนนสูง
	S_L	=	คะแนนรวมของผู้สอบในกลุ่มคะแนนต่ำ
	N_U	=	จำนวนของผู้สอบในกลุ่มคะแนนสูง
	X_{max}	=	คะแนนสูงสุด
	X_{min}	=	คะแนนต่ำสุด

(อัจฉรา วงศ์โสธร 2529: 318)

3. หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์

(α - coefficient)

สูตร	α	=	$\frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_x^2} \right]$
เมื่อ	n	=	จำนวนข้อสอบ
	S_i^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_x^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนของผู้เข้ารับการทดสอบทั้งหมด

(ประคอง กรรณสูต 2528: 43)

4. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X})

สูตร
$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร 2525: 40)

5. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สูตร
$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

เมื่อ $\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร 2525: 50)

6. ค่าที (t - test)

สูตร
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ D = ผลต่างระหว่างคะแนนที่สัมพันธ์กันแต่ละคู่

$\sum D$ = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนที่สัมพันธ์กันแต่ละคู่

N = จำนวนคู่

(ประกอบ กรรณสูตร 2528: 88)